

3

“Ç’DUHET TË BËJ?”

Kur apostulli Pjetër predikoi për Jezusin, ata që dëgjonin thirrën: “Vëllezër ç’ duhet të bëjmë?” (Veprat 2:37). Kur Krishti iu shfaq Saulit, Sauli pyeti: “O Zot, ç’ duhet të bëj?” (Veprat 22:10). Pasi gardiani i burgut në qytetin e Filipit i shpëtoi vdekjes për një qime, ai i tha Palit dhe Silës: “Zotërinj, ç’ duhet të bëj unë që të shpëtohem?” (Veprat 16:30). Nuk mund të bëni pyetje më të rëndë-sishme se kjo: “Çfarë duhet të bëj?”

DIÇKA PËR TË BËRË

Ndoshta do na duhet në fillim të vërtetojmë se ka diçka që duhet të bëni, në se dëshironi të shpëtoheni. Krishti vdiq për gjithë njerëzimin (Titit 2:11), por kjo nuk do të thotë se të gjithë do të shpëtohen. Jezusi foli për dy rrugë nëpër të cilat njerëzit ecin: një rrugë e ngushtë “që të çon në jetë” dhe një rrugë e gjerë “që të çon në shkatërrim”. Ai theksoi se “shumë” janë në rrugën e gjerë dhe “pak” janë në rrugën e ngushtë (Mateu 7:13, 14). Me fjalë të tjera, shumë do të humbasin, ndërsa relativisht pak do të shpëtohen.

Shpëtimi është dhuratë, por një dhuratë mund të pranohet ose të refuzohet. Gjithësecili vendos nëse do ta pranojë dhuratën e Perëndisë apo do ta refuzojë atë. Thënia e Jezusit te Mateu 7 pohon se më shumë e refuzojnë dhuratën e Perëndisë se sa e pranojnë atë.

Si mund ta pranojmë dhuratën e shpëtimit? Perëndia na tregon në Fjalën e tij se duhet ta pranojmë atë me *besim dhe të bindur*. Krishti tha: “Jo çdo njeri që më thotë: «Zot, Zot» do të hyjë në mbretërinë e qiejve; por do të hyjë ai që kryen vullnetin e Atit tim që është në qiej” (Mateu 7:21). Autori i librit të Hebrenjve shkroi se Jezusi

“u bë vepronjësi i shpëtimit të amshuar për të gjithë ata që i binden” (Hebrenjve 5:9).

Disa e kundërshtojnë këtë. Ata thonë se në qoftë se njeriu duhet të bëjë ndonjë gjë për t’u shpëtuar, atëherë shpëtimi nuk është më me anë të hirit. Le të kuptohet qartë se shpëtimi nuk fitohet me anë të bindjes sonë. Përkundrazi, nëpërmjet bindjes, mund ta marrim shpëtimin e ofruar nga Perëndia.

Cili është ndryshimi midis *fitimit* dhe *marrjes*? Ilustrimi i mëposhtëm mund t’ju ndihmojë të kuptoni ndryshimin.

Një burrë troket në derën e një shtëpie. Kur gruaja e shtëpisë i hap derën, ai i thotë: “Jam shumë i uritur. A ke ndonjë punë që mund të bëj për të fituar bukën?” Gruaja i përgjigjet: “Ka ca dru në oborrin e mbrapëm që duhen çarë. Po i çave drutë mund të marrësh bukën.” Burri çan drutë dhe më në fund ulet të hajë. Më lejoni t’ju pyes: Ndërsa burri ha, a do të ndjehet se e ka fituar bukën? Sigurisht që po.

Le ta ndryshojmë historinë. Një burrë troket në derën e një shtëpie. Kur gruaja e shtëpisë i hap derën, ai i thotë: “Jam shumë i uritur. A ke ndonjë punë që mund të bëj për të fituar bukën?” Gruaja i përgjigjet: “Sapo kam shtruar tryezën dhe ka me bollëk. Urdhëro, ulu dhe ha sa të duash.” Burri me gëzim e pranon ftesën dhe po shijon ushqimin që ajo ka përgatitur. Tani, po pyes prapë: A e fitoi bukën ky burrë? Aspak. Ishte dhuratë “me anë të hirit”. Çfarë ai bëri ishte marrja e ushqimit të ofruar.

Si e përvetësoi ai? Duke pranuar ftesën e gruas, duke hyrë në shtëpinë e saj dhe duke u ulur në tryezën e saj e duke ngrënë. Po sikur të mos e kishte marrë atë? Po sikur të thoshte: “Jo,

faleminderit” dhe të ishte larguar? Po sikur të kishte shkuar në shtëpi, por të mos pranonte të hante. Natyrisht, ai nuk do të kishte përfitur nga oferta e saj bujare. (Po, e di se këto përgjigje tingëllojnë si budallallëqe, por njerëzit e refuzojnë ftesën e Perëndisë [Zbulesa 3:20] gjithmonë dhe kjo është më budallallëk akoma.)

ÇFARË DUHET TË BËJMË?

Kur Jezusi u dha dishepujve (apo pasuesve) porosinë e madhe, ai tha: “Dilni në mbarë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijese; ai që beson dhe është pagëzuar, do të jetë i shpëtuar; . . .” (Marku 16:15, 16). Pali tha se “besimi vjen nga dëgjimi dhe dëgjimi vjen nga fjala e Perëndisë” (Romakëve 10:17). Ai gjithashtu tha se ungjilli (lajmi i mirë për Jezusin¹) është “fuqia e Perëndisë për shpëtim” (Romakëve 1:16). Shpëtimi fillon me mësimin për Jezusin dhe rrugën e tij. Duhet të jemi dëgjues apo lexues të vëmendshëm, nxënës të përgjegjshëm dhe të bindur. Në pjesën e mbetur të këtij mësimi, do të diskutojmë për tri përgjigjet e nevojshme ndaj ungjillit.

Besoni te Jezusi

Përgjigja e parë është besimi. “Besimi vjen nga dëgjimi.” Rëndësia e besimit theksohet te Gjoni 3:16: “Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme.” Veprat 16:31, Romakëve 5:1 dhe Efesianëve 2:8, 9 janë disa prej fragmenteve të shumta që mësojnë se kristianët shpëtohen nëpërmjet besimit. Jezusi tha se “po të mos besoni se unë jam (d.m.th., Mesia²), ju do të vdisni në mëkatet tuaja” (Gjoni 8:24).

Cili është besimi që na shpëton? Besimi që shpëton mund të shprehet me fjalën “konfidencë”. Për t’u shpëtuar, duhet të pushojmë së besuari në mirësinë tonë dhe të fillojmë të besojmë në sakrificën e Jezu Krishtit.³

Nuk mund ta mbitheksojmë rëndësinë e besimit. Besimi është themeli i çdo përgjigje tjetër pozitive ndaj Perëndisë. Te Gjoni 1:11, 12 lexojmë se Jezusi “erdhi në shtëpinë e vet dhe të vetët nuk e pranuan,⁴ por të gjithë atyre që e pranuan, ai u dha pushtetin të bëhen bij të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e tij”. Vini re se fjalët “pranoj” dhe “besoj” janë përdorur me

ndërkëmbim. Nuk mund të pranojmë Jezusin në jetën tonë në qoftë se në fillim nuk besojmë tek ai.

Fatkeqësisht, disa e izolojnë besimin dhe mësojnë se jemi të shpëtuar “vetëm me anë të besimit”. Besimi është fillimi, jo fundi, i përgjigjes sonë. Rilexoni Gjoni 1:11, 12. Atyre që e pranuan Jezusin dhe besuan në të u dha “pushtetin të bëhen bij të Perëndisë”. Para se gruaja ime Xho dhe unë të martoheshim, ne morëm një leje martese. Kjo leje na dha të drejtën për t’u martuar, por nuk do të thoshte se ne ishim tashmë të martuar. Në të njëjtën mënyrë, besimi na vendos në rrugën e shpëtimit, por nuk është fundi i udhëtimit. Ne jemi të shpëtuar me anë të besimit, por jo vetëm nëpërmjet tij.

Besimi që të shpëton nuk mund të ndahet nga të shprehurit e atij besimi. Kjo mund të ilustruhet nga Gjoni 3. Siç e kemi parë tashmë, vargu 16 thekson domosdoshmërinë e besimit. Tani, lexoni vargun e fundit të atij kapitulli: “Kush beson në Birin ka jetë të përjetshme, kurse kush nuk i bindet Birit nuk do të shohë jetë, por zemërimi i Perëndisë qëndron mbi të” (v. 36). Ky është një nga vargjet në Dhjatën e Re ku idetë e “besimit” dhe “bindjes” janë të ndërkëmbueshme. (Shiko gjithashtu Romakëve 10:16.) Besimi që të shpëton është besim i shprehur në bindje ndaj vullnetit të Perëndisë.

I vetmi vend në Bibël ku gjendet shprehja “jo vetëm nga besimi” është te Jakobi 2:24, që thotë se ne nuk jemi shfajësuar vetëm nga besimi.

Ndaloni për një moment dhe lexoni Jakobi 2:14–26 që të shikoni fillin e arsytimit të Jakobit. Përqëndrohuni kryesisht në vargjet 14, 17, 20 dhe 26:

Ç’dobi ka, vëllezër të mi, nëse dikush thotë se ka besim, por nuk ka vepra? A mund ta shpëtojë atë besimi? . . . Po kështu është edhe besimi; në qoftë se s’ka vepra, është i vdekur në vetvete. . . . Po, a dëshiron të kuptosh . . . se besimi pa vepra është i vdekur? . . . Sepse, sikurse trupi pa frymën është i vdekur, ashtu edhe besimi, pa vepra, është i vdekur.

Besimi që shpëton nuk është një besim i vdekur, i pafrytshëm apo i padobishëm. Përkundrazi, ai është i gjallë dhe aktiv. Ai është një besim që të shtyn të veprosh. Besimi te Perëndia e shtyn një kristian që me gëzim të zbatojë ligjin

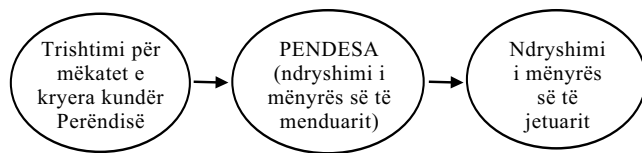
e Perëndisë në jetën e tij.

Pendohuni për mëkatet

Një nga mënyrat që besimi i vërtetë shprehet është pendimi. Jezusi tha: “Por nëse ju nuk pendoheni, do të vdisni të gjithë me të njëjtën mënyrë” (Luka 13:3). Pjetri u tha dëgjuesve: “Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet” (Veprat 2:38). Pali tha: “Perëndia i urdhëron të gjithë njerëzit dhe kudo që të pendohen” (Veprat 17:30).

Ndërsa besimi te Jezusi rritet, duhet të arrijmë ta shikojmë veten siç jemi, mëkatarë që kemi nevojë për shpëtim.⁵ Kjo duhet të sjellë pendimin.

Çfarë është pendimi saktësisht? Disa mendojnë se është trishtim për mëkatet. Të tjerë mendojnë se është ndryshim i jetës. Kur dikush pendohet me të vërtetë, ai do të trishtohet që ka mëkatuar dhe jeta e tij do të ndryshojë, por vetë pendimi qëndron midis këtyre dy përgjigjeve.

Në figurën e mësipërme, vini re se trishtimi sipas Perëndisë sjell pendimin. 2 Korintasve 7:10 na tregon se “trishtimi sipas Perëndisë në fakt, sjell pendim për shpëtim”.⁶ Më tej, vini re se ndryshimi i jetës është rezultat i pendimit. Kudo që shkoi, Pali u tha njerëzve “të pendohen dhe të kthehen te Perëndia, duke bërë vepra të denja pendimi” (Veprat 26:20). Pendimi vjen pas trishtimit për mëkatet e kryera kundër Perëndisë dhe para ndryshimit të jetës.

Çfarë, pra, është pendimi? Fjala greke e përkthyer “pendim” fjalë për fjalë do të thotë “të kesh një mendje të re”. Do të thotë të ndryshosh mendjen.

Kur zbatohet te njerëzit, pendimi është ndryshim i mendjes lidhur me mëkatën. Kur dikush e vë re se mëkati e trishton Perëndinë, ai e vë re se sa i tmerrshëm është mëkati. Kur dikush mëson se mëkati bëri që Jezusi të vdesë në kryq, atij i vjen neveri nga mëkati. I trishtuar për mëkatet e tij, ai vendos që, me ndihmën e Perëndisë, ai do të jetojë një jetë më të mirë. Këtë vendim Bibla e quan “pendim”.

Pendimi i vërtetë gjithmonë do të ketë ndikim në jetën tonë. Ai nuk do të sjellë një jetë të përkryer, sepse askush nuk është i përkryer, por do ta ndryshojë jetën për mirë. Në qoftë se nuk ka ndryshim në jetë, ndoshta nuk kishte pendim.

Pendimi është quajtur “pjesa më e vështirë e konvertimit”. Është pjesa më e vështirë, sepse kërkon një ndryshim në mënyrën e të jetuarit. Ndryshimi është i vështirë. Ndryshimi është i dhembshëm. Megjithatë, në qoftë se duam të shpëtohem, duhet të mundohemi të ndryshojmë me ndihmën e Perëndisë.

Rrëfeni Krishtin

Një mënyrë tjetër në të cilën shprehet besimi te Jezusi është me anë të rrëfimit të atij besimi. Marrëdhënia e ngushtë midis besimit dhe rrëfimit shihet te Romakëve 10:9, 10:

... po të rrëfesh me gojën tënde Zotin Jezus, dhe po të besosh në zemrën tënde se Perëndia e ngjalli prej së vdekurish, do të shpëtohesh. Sepse me zemër, njeriu beson në drejtësi dhe me gojë bëhet rrëfim për shpëtim.⁷

Në qoftë se duam të shpëtohem, duhet të rrëfejme Zotin Jezus. Vetë Krishti e theksoi domosdoshmërinë e rrëfimit:

Prandaj kushdo që do të më rrëfejë përpara njerëzve, dhe unë do ta rrëfej përpara Atit tim që është në qiej. Por kushdo që do të më mohojë përpara njerëzve, edhe unë do ta mohoj përpara Atit tim që është në qiej (Mateu 10:32, 33).

Ç’do të thotë të rrëfesh Jezusin? Shikoni përsëri te Romakëve 10 dhe te Mateu 10:

- Është rrëfim i besimit te Jezusi (pra, nuk është rrëfim i mëkateve⁸).
- Është rrëfim me gojë (pra, nuk është vetëm rrëfim me vepra⁹).
- Është rrëfim para të tjerëve (pra, nuk është rrëfim i fshehtë).

Një rrëfim i besimit gjendet te Mateu 16 ku Jezusi i pyeti dishepujt e tij se kush thonin ata se ai ishte. Pjetri u përgjigj: “Ti je Krishti, Biri i Perëndisë të gjallë” (Mateu 16:16). “Krisht” është fjala greke për fjalën hebraike “Mesia”, e cila do të thotë “i vajosuri”. Hebrejtë kishin pritur për

Mesian për shekuj. Pjetri shprehu besim te Jezusi si Mesia i dërguar nga Perëndia. Shprehja “Biri i Perëndisë së gjallë” tregon se Pjetri e kuptoi se Jezusi ishte hyjnor.

Një rrëfim tjetër i besimit gjendet te Veprat 8. Ky shembull i dytë është për rrëfimin para pagëzimit. Filipi i shpalli Jezusin një zyrtari të lartë etiopas.

Dhe, ndërsa po vazhdonin rrugën, arritën në një vend me ujë. Dhe eunuku¹⁰ tha: “Ja uji! Çfarë më pengon të pagëzohem?”. Dhe Filipi tha: “Nëse ti beson me gjithë zemër, mund ta bësh”. Dhe ai u përgjigj duke thënë: “Unë besoj se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë”. Urdhëroi atëherë të ndalet karroca, dhe të dy, Filipi dhe eunuku, zbritën në ujë dhe ai e pagëzoi (Veprat 8:36–38).

Vini re se rrëfimi i besimit të zyrtarit të lartë është pothuajse i njëjtë me rrëfimin e bërë nga Pjetri te Mateu 16. Vini re gjithashtu se ishte “bërë me gojë” dhe “para njerëzve” (aktualisht para një njeriu, Filipit).

Para se të pagëzoheni, duhet të rrëfeni besimin te Jezusi. Krishti tha se besimi i paraprind pagëzimit (Marku 16:16). Kështu, s’mund të pagëzohet dikë shpirtërisht pa qenë i sigurt më parë se ai beson. Si mund ta di se ai beson? Ai duhet të ma thotë.

Para se njerëzit të pagëzohen, ata zakonisht pyeten nëse e besojnë se Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë. Disa thjesht përgjigjen: “Po”. Të tjerë bëjnë një pohim të thjeshtë të besimit të tyre. Të dyja janë të vlefshme për të bërë një “rrëfim të mirë” (1 Timoteut 6:12, 13).¹¹

Sigurisht, rrëfimi për Jezusin duhet të vazhdojë edhe pas pagëzimit. Kristianët e parë nganjëherë përdornin simbolin e peshkut për të pohuar besimin e tyre te Jezusi:¹²

Fjala greke për fjalën “peshk” është *Ikhtus*. E shkruar me shkronja të mëdha greke fjala është:

ΙΧΘΥΣ

Shkronjat greke në këtë fjalë përfaqësonin emrat dhe titujt e Jezusit:

- **I** (jota) është shkronja e parë në fjalën *Iesus (Ιησους)*¹³, fjala greke për “Jezus”.
- **X** (ki) është shkronja e parë në fjalën *Kristos (Χριστος)*, fjala greke për “Krisht”.
- **Θ** (theta) është shkronja e parë në fjalën *Theu (Θεου)*, fjala greke që do të thotë “i Perëndisë”.
- **Υ** (ypsilon) është shkronja e parë në fjalën *Jios (Υιος)*, fjala greke për “Bir”.
- **Σ** (sigma) është shkronja e parë në fjalën *Soter (Σοτηρ)*, fjala greke për “Shpëtimtar”.

Me anë të përdorimit të këtij akrostiku të thjeshtë, kristianët e parë pohonin besimin e tyre se Jezusi ishte Krishti, se ai ishte Biri i Perëndisë dhe se ai ishte shpëtimtari i tyre.

KONKLUZION

Ky mësim u përqëndrua në përgjigjen e besimit, një besim që të çon në pendim, një besim që do na bëjë të rrëfejme Jezu Krishtin.

Në mësimin “Çohu dhe ji i pagëzuar (1)” do të trajtojmë përgjigjen e pagëzimit.

Pyetja që dua të bëj tani është: “A besoni te Jezusi?” Bëjani vetes këtë pyetje. A besoni me të vërtetë se ai është Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë? A është ky besim gati për t’u rrëfyer? A përdikon ky besim në jetën tuaj? Jezusi tha: “Po të mos besoni se unë jam, ju do të vdisni në mëkatet tuaja” (Gjoni 8:24). ❖

¹ Fjala greke e përkthyer “ungjill” do të thotë “lajm i mirë”. Te 1 Korintasve 15:1–4 Pali tha se thelbi i këtij lajmi të mirë është vdekja, varrosja dhe ringjallja e Jezusit.

² Fjala “Mesia” është një fjalë hebraike që do të thotë “i vajosur”. Kur kurorëzoheshin mbretërit hebrej, ata vajoseshin me vaj dhe quheshin “të vajosurit e Perëndisë”. Hebrejtë prisnin ardhjen e Mbretit të madh, të Vajosurit, Mesias. Jezusi ishte ai Mesia, por shumë hebrej nuk e vunë re këtë.

³ Besimi te Jezusi nënkupton besim te Perëndia (Hebrejve 11:6) dhe besim te Bibla. Shiko mësimin “Autoriteti”.

⁴ Si komb, hebrejtë nuk e pranuan Jezusin si Mesia.

⁵ Shiko mësimin “Dikush të do”.

⁶ “Trishtimi i botës” i përmendur te 2 Korintasve 7:10 është trishtimi i shprehur nga ai që është i trishtuar se është kapur duke bërë gabim, ose trishtim për atë se ai duhet të vuajë pasojat e veprimeve të tij. Ai nuk ka atë lloj trishtimi që do ta bënte të pushonte së mëkatuari.

⁷ Disa sugjerojnë se këto vargje mësojnë shpëtimin

“vetëm me anë të besimit”. Megjithatë, vini re se në këto vargje nuk është *vetëm besimi* që shpëton, por *edhe besimi*. Në këto vargje është besimi plus rrëfimin. Në vargje të tjera është besimi plus pendimin, besimi plus pagëzimin, ose kombinime të tjera. “Besimi plus” nuk do të thotë “besimi vetëm”. Duhet të marrim parasysh çdo gjë që Bibla thotë për shpëtimin.

⁸ Do ta diskutojmë rrëfimin e mëkateve më vonë, kur të flasim për atë se si kristianit i falen mëkatet, por rrëfimi i mëkateve nuk kërkohet para se dikush të bëhet kristian. Me anë të kërkesës që bën për t’u pagëzuar, ai thotë: “Jam mëkatar që kam nevojë për shpëtim.”

⁹ Është e rëndësishme ta rrëfejme Jezusin me jetën tonë, por nuk është kjo ajo që nënkuptohet te Romakëve 10 dhe te

Mateu 10.

¹⁰ Kuptimi i zakonshëm i fjalës “eunuk” është “mashkull i tredhur”. Paganët zakonisht emëronin eunukë në poste të larta, në përpjekje për t’i larguar nga tundimet.

¹¹ Kur Jezusi bëri “rrëfimin e mirë” (1 Timoteut 6:13), ai thjesht pohoi atë që Pilati tha (Mateu 27:11).

¹² Kemi njohuri për këtë simbol nga historia laike, jo nga Bibla. Simboli i peshkut është gjetur shpesh në varret e kristianëve të parë.

¹³ Shqiptimet e disa falëve greke në këtë listë ndikohen nga shenja të veçanta, të cilat nuk i kam vendosur në transliterimin që kam bërë. Gjithashtu greqishtja ka dy lloj “e” dhe “s”, por nuk kam bërë ndonjë dallim midis tyre.

Autor: *David Roper*

Marrë nga studimi: “*Udhëzues për shpëtimin e të gjithëve*”

© 2001, 2003 E VERTETA PËR SOT

Të gjitha të drejtat të rezervuara